د ژیړ ګلاب پاڼي

شعري ټولګه

میوند درځار

Aghalibrary.com

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

د ژیړ ګلاب پاڼې

شعري ټولګه

دویم چاپ

میوند درځار

۱۳۹۷ ل

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب ځانګړنې

کتاب نوم: د ژیړ ګلاب پاڼې(شعري ټولګه)

شاعر: میوند درځار

ډیزاین چارې: وصي ابهام

د پښتۍ ډیزاین: اندیش ګرافیکس

چاپ کال: ۱۳۹۷ هجري لمریز

چاپ شمېر: ۱۱۰۰ ټوکه

چاپ وار: دویم

خپرندوی: میهن خپرندویه ټولنه ـ جلال اباد

د چاپ حقوق خوندي دي.

د ترلاسه کولو پته:

میهن خپرندویه ټولنه ـ اسحاقزی مارکېټ، لاندیني پوړ، جلال اباد ښار

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ډالۍ

آب حیات سترګو ته!

میوند درځار

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زه به دا ووایم چې!

خبرې ټولې تکرار دي، خوند هله کوي چې د جانان پر شونډو راځي او یا هم داسې د جانانه شاعر د زلزله خیزو تصویرونو په کالیو کې له توپاني احساساتو سره ستا د ذهن په تسخیر پسې ګامونه راواخلي چې سم دې لکه ټال ورسره یوسي او راوړي.

میوند درځار د دې دور همداسې یو شاعر دی، دی لکه د نورو اوسنیو شاعرانو له فلمي صحنو شعر نه جوړوي، د اردو ژبې د لېونیانو او مستانو له اغېز لاندې هم نه دی، د مشرانو شاعرانو پیرو هم نه دی، بلکې درځار د خپلو احساساتو ډوبوونکي ګرداب کې راګیر هنرپرداز شاعر دی.

ډاکټر اسرار اسرار د خپل شعر ژبه داسې ساده جوړه کړې چې هره ملغلره یې سړی ناڅاپه د هیجان څاه ته ور اچوي، ما د هغه په څېر د ساده ژبې توقع له بل چا نه لرله، پښتو بختوره ده، بل اسرار که نه شي پیدا کولی، خو د خپل خیال او ځانګړې لهجې شهسوار درځار یې ضرور موږ ته راکړ.

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

تقریبا تکراري خبره ده چې د هر شاعر احساسات ټپي شوي، خو درځار واقعا ټپي شوی دی، تاسې لږ له خپلې کینې اوږې لاندې جیب ته برابر ځای باندې لاس کېږدئ، میوند درځار همدغلته ټپي دی.

د درځار هر غزل د فکر د سمندر یوه زوروره څپه لري او هرڅوک دې څپې ته نه شي دریدلی، زه د درځار د هر غزل په دریابي کلمو کې په همدغه گرداب پسې ضرور کوشش کوم چې ځان په کې ورک کړم.

د درځار غزل واقعي تجربې دي، یوه ورځ یې ماته غزل کې ویلي وو، د سرو چاړه به په خیټه نه منډو، زه یې وژړولم، هغه وخت ما او ده د کلي بل شوی اور ژاړه، بې واره مو ژاړه، خو ده ماته نصیحت کاوه.

یوه ورځ یې په خپل یو بیت کې له زړه ژړلي وو، بیا پخپله د خپلو احساساتو په اړه ماته بې ځوابه و، ویلي یې وو:

د ماښام ویره مې د خدای له ویرې ډېره ده
زه کور ته ځمه د اذان د اوریدو نه پس

په دې بیت یې مات کړم او زه پوه شوم چې زما درځار څه وایي؟

درځار هغه مینه گرکي کلمات غږوي چې د خندا اوعاطفې په پوله مو حیران پریږدي، هغه د خپل کور و کلي اصطلاحاتو ته د هنر د جامو په اغوستلو کې بې ساری دی.

هغه پر یو وخت په لوستونکي د ژړا، خندا او مستۍ گډ کیفیات راولي او دا د هغه د ساده، طنزیه او هنرمندې ژبې کمال دی.

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

اووووووهو څه په ښایسته انداز وایي!؟

ووایــه چــې مــونږه ســوله غــواړو! ســوله غــواړو!
ته خــو چــې څــه وغــواړې نــو کېــږي ، ګلابونــو!!

د درځار د شاعرۍ نمونې نورې نه راوړم، بیا خو به داسې شي لکه زموږ په څېر د شاعرانو له ټولې شعري ټولګې دوه درې بیتونه انتخاب او نور هیڅ....

داسې نه ده، د درځار شاعري د حفظولو ده، په زړه کې د نقشولو ده، پښتو ادبي او هنري نړۍ ته د نویو اضافو تکراري خبره ډېره ده، خو د درځار شاعري رښتیا د پښتو ژبې لپاره نوې ترینه اضافه ده.

د درځار شاعري د روایتي شاعرۍ د سد ماتولو لپاره د پښتون هنر وروستیو ګوزارونو کې وشمارئ، موږ د شعر نوي پړاو ته د ننوتو ساه ګانې اخلو.

زموږ سریزه نګاران تل په بره کېني او شاعر له ځانه ټیټ تلي، مګر زه به دا نااهلي نه کوم، زه ویاړم چې درځار لرم، په خوا کې یې لرم او تر ځان څه چې تر ډېرو اوسنیو یې غښتلی بولم.

تاسې به وګورئ چې میوند درځار به یو وخت د شعر د اسمان داسې ستوری وي چې خلک به یې هر ماښام تر لیلا و مجنون د مخه لټوي.

ستاسو سعید شینواری

۳ دلوه ۱۳۹۶

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

حسن پرسته شاعري

په نړۍ کې ډېر داسې شیان شتون لري، چې درک کولی یې شو خو تعریفولی یې نشو. له دغې ډلې څخه یو هم ښکلا ده. او ښکلا ځکه نه تعریفیږي، چې نه کوم مشخص فرمول لري او نه کوم مشخص لیدلوری.

اروپاپوهنې په حسن پرستۍ یا حسن خوښونه کې نور عوامل شامل ګڼي لکه، تربیه، تجربه، وخت او جغرافیه. خو که اسلامي ارشاداتو ته وګورو نو تر ډېره به ووینو چې ښکلا فطري ده، نه اکتسابي. ((لقد خلقنا الانسان في احسن تقویم))

هسې خو خدای تعالی هم د ښکلا او جمال خالق دی او ښکلا خوښوي، مشهور حدیث دی چې ((الله جمیل و یحب الجمال)) یعنې خدای ښکلی دی او ښکلا خوښوي. د هغه د اشرف المخلوقات سره هم همدا فطري ادراک د هغه له پیدایښت نه ملګری دی. یعنې انسان په طبعي ډول ښکلا خوښونکی دی او د ښکلا خوښونې ذوق یې تر بل هر موجود پیاوړی او حساس دی. ژر په ښکلا کې ورکیږي. ښکلا له خاصیت څخه مخکې تصور وي په دې معنې چې تر ذات وړاندې د معنی په توګه شتون لري.

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

افلاطون په دې اړه وايي چې د انسان روح مخکې له دې چې نړۍ ته راشي د ښکلا حقيقت د تجرد په عالم کې درک کوي.او کله چې په مجازي نړۍ کې حسنويني ورباندې مينيږي او زړه يې مينه غواړي.

حسن داسې يو شی دی چې چوکاټ او ديوالونه نلري، حسن که په هر څه کې وي حسن دی او د انسان په زړه کې ځای پيدا کوي.

دلته يوه خبره چې د يادونې وړ ده هغه د حسن پرستۍ او حسن څخه د خوند اخستلو توپير دی. حسن پرستي يا حسن خوښونه او له حسن څخه خوند اخستل دوه جلا شيان دي، ځکه حسن روحاني چاره ده او له حسن څخه خوند اخستل بيا جسم ته وړې سترګې نيول دي.

په ارواپوهنه کې فرويد د ښکلا په اړه دا نظر درلود، چې حسن پرستۍ پيل په جنسي تنده او پايښت يې په جنسي سوړوالي کې دی، خو د فرويد دا خبره ځکه غلطه ده چې مونږ د داسې ډېرو کسانو بېلګې لرو چې حسن پرستي يې جنسي لذت نه ګاڼه.

د درځار په شاعرۍ کې هم د حسن پرستۍ ذوق ډېر لوړ ښکاري، حسن خوښوي، ستايي يې:

له هر ښايست نه لږه لږه مينه وغواړم
ابادوي د خدای کورونه په چندو خلک

د پورته بيت په تاييد يوه خبره کووم، هغه دا چې استاد اجمل ښکلي په يوه مقاله کی ليکلی وو، چی مينه هغه تاثر دی چی يو ښايسته پيکر

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

يې په انسان کې پيدا کوي. زما په اند مينه له ښکلا څخه نه زيږي، بلکې ښکلا ده چې له مينې څخه پيدا کيږي. که حسن له مينې څخه پيدا کيدلی؛ نو ښکلا به مشخص تعريف درلود. ځکه حسن خوښونه د فردي ذوق مسله ده، او فردي ذوق هيڅکله نشي يوشان کيدلی.

د ښکلا خوښونې ځواک فطري دی نه اکتسابي او درځار ددې خبرې ښکاره مثال دی. دی د يوې جنګ ځپلې او داسې ټولنې وګړی دی چې حسن خوښونه پکې د کفر ټاپه هم لري خو له دې ټولو سره په درځار کې د حسن پرستۍ ماده له هر اړخه پوره ښکاري.

ليکوال او شاعر ته اړينه ده چې د خپل مخاطب د ښکلا پيژندنې له ارواپوهنې سره تر يوه ځايه اشنايي ولري، د ښو اثارو د ښکلا يو راز په دې کې هم دی، چې ليکوال خپل لوستونکي تر ليکلو وړاندې پوره مطالعه کړي. او د هغوی د ښکلا فلسفه او ارواپوهنه يې لوستې ده.

مرحوم استاد شپون به په شعر او کيسه کې په کيوټ او کنټرايفد باندې ډيرې خبرې کولې او ويل به يې چې کيوټ هغه څه دی چې په تصنعي ډول ښکلي وي او کنټرايفد هغه څه دی چې په دومره مهارت طرح شوي وي چې غيرې طبعي ښکاري. د درځار شاعري د کنټرايفد په چوکاټ کې ده.

هر کله چې په يو شخص په تېره په هنرمند کې د ښکلا خوښونې ځواک راپاريدلی وي نو نوموړی بيا د بدرنګۍ هر لاره پريدي او په

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ټولنه کې دا ښايي چې هغه له نورو د ژوند په نېکمرغيو او رازونو ښه پوهيږي.

د اروا پوهنې څېړنو ښودلې چې انسان خپل ۷٪ رواني او باطني خواهشات په ژبې سره نورو ته وايي خو خپل ۹۳٪رواني او باطني خواهشات په هغه کې دننه پټ دي چې د سترګو په وسيله کولای شو هغه درک کړو يا يې نورو ته ووايو.

د درځار په شاعرۍ کې سترګې که ووايم د يو سمبول ځای لري او دی ددې لپاره هم په سترګو مين دی چې د حسن ليدنې لامل دی.

په هغه دوه سترګو مې بيا مينه راغلې ده
ياره چې دا خو مې څه نوې ګناه ونکړه

دده په شاعرۍ ډېرې خبرې کيدای شي خو زه يې همدلته رالنډوم او د حسن په رنګونو کې يې ډوب غواړم.

وصي ابهام

جلال آباد

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زه به نو څه ووایم!؟

زه به نو څه ووایم........

هغه خبرې چې ما به (چاته) مخامخ نشوې کولی، شعر کړي مې دي. خلکو به څکه خوښې کړې وي چې شاید د ځینو پېښو په اړه به مو احساسات یو ډول و او یا به هغوی هم زما په څېر بې زړه او بې خولې وي او د ډلې پر ځای به په یوازې کېناستلو کې ځان ارام او خوشاله احساسوي، ګنې دا کرښې بل هیڅ کمال نلري.

ما شعر کم او په ځنډ لیکلی او تر لیکلو وروسته یې راته داسې احساس کېږي لکه له ساعتونو شدیدې تندې وروسته چې د یخو رڼو اوبو په چینه پېښ شوی یم.

که د ملګرو زړه ته مې نه کتلی نو د (ژېړ ګلاب پاڼې) به له شپېتو ډېرې نه وای خو د هغوی په ډېر ټینګار هم د کتاب حجم تر سلو مخونو و نه رسېد او ښه هم همداسې ده، څکه نن سبا مصروفه انسان کتاب لوستلو ته ډېر وخت نه لري او یا وخت نه ورکوي، نو مننه چې د ژېړ ګلاب پاڼې مو د لوستلو په نیت راخیستي.

میوند درځار

جلال اباد

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

وخت سره به ګوتې لړې ماتې کړو چې څه کېږي
هیلې به د ژوند لپاره زیاتې کړو چې څه کېږي

ستا له درد نه څوک د زړېدلو اندېښنه لري ؟
پرېده پدې زړه کې به یې پاتې کړو چې څه کېږي

خدایه په کتاب کې مې وعده د جنت ولیده
اوس به یې دا پاڼې ورته قاتې کړو چې څه کېږي

ما او تا د یو بل د ژوندي پاتې کېدو سبب
لاړې به د خولې آب حیاتې کړو چې څه کېږي

آمن چې ***درځاره*** د ولس لپاره غواړو نو
خپله شاعري به سوله ساتې کړو چې څه کېږي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ژوند خفه کړيدي، راټول په ميکدو خلک
څو به د زړه اورونه وژني پـه اوبـو خلـک

ګنډلې سترګې وچې شونډې په بـازار کـې ناسـت
زړونـه تـږي د جنتونـو پـه وعـدو خلـک

له هر ښايسـت نـه لـږه لـږه مينـه وغـواړم
ابادوي د خدای کورونه پـه چنـدو خلـک

د بيـدارۍ او رڼـايې نـه د قـام مـخ اړوي
نو ځنې نـدي د وطـن د پريښـودو خلـک

درځاره ته د زړه خبره دومـره مـه سـپينوه
په کيسه پوې شول د کيسـې د اوريـدو خلـک

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

هـر سـړی دې نـوم اخـلي غړېـږي ګلابونـو
ښکلې يې نو داسـې خـو بـه کېـږي ګلابونـو

څه وايې چې چرتـه بـه تـوده غېـږه پيـداشي؟
ژمـــی دی میـــده بـــاران وریـــږي ګلابونـــو

لاس راکه خـو سـترګو تـه بـه نـه راتـه راګـورې
خلـک خـو ړانـده نـدي پـوهېږي ګلابونـو

ووايه چـې مـونږه سـوله غـواړو! سـوله غـواړو !
ته خو چې څه وغـواړې نـو کېـږي ګلابونـو

ما د ژوند په لاره بانـدې مـه پرېـده يـواځې
مینـــه بـــه ښـــه ډېـــره رارســـېږي ګلابونـــو

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

داسې بې وخته مې پـه زړه بانـدې راووريـدې
لکه نرګس چې بـې موسـمه بـې بهـاره کېـږي

هغـه سـړی پـه مـا د خپـل مـين بـاور نکـوي
زه خو به مړ يم چې له زړه نـه زړه تـه لاره کېـږي

د ژونـد کولـو حوصـله دې ډېـروي درځـاره
ته ملامته يې چـې کرکـه دې لـه ښـاره کېـږي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

لاس دې راکـه زړه دې وسـاته ملګريـه
لکـه مـا چـې درتـه نـه سـاته ملګريـه

د ژونـد لاره د پـردي وطـن بـازار دی
مونږ به ځان د چا نه څـه سـاته ملګريـه

يـو ټوپـک و چـې د ډېـرې زمـانې و
د بچـو نـه بـه مـې ښـه سـاته ملګريـه

هغه سـترګې اباسـين چپـې چپـې وې
ځـان مـې ځکـه ورنـه وسـاته ملګريـه

چې ***درځار*** و نو له هر سـړي نـه ځـار و
پردی غم به يـې پـه زړه سـاته ملګريـه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ګرځم که چرته دې پدې ښار کې درک وکړم
کله ناکله خو په بل سړي ستا شک وکړم

راځه چې ځو د سیند په غاړه غاړه وګرځو
د زړه خبره درته ښکه په سرک وکړم؟

وایم چې نورې به کیسې چاسره نکوم
بیا هم باور په یو هلک نه یو هلک وکړم

نو آزادي به زه په کومه جذبه وګټم
چې دښمني تاسره ستاسو په ټوپک وکړم

د لرې مینې ضرورت پوره کولی شم
***درځاره* في سبیل الله به دې کومک وکړم**

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

کاڼي کرښې

اوبه په ډانګ بېلې شوې
نوک او ورۍ جلا شوې
بد تربور مې
په بد ځای کې پکار نشو

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ستا په څېره کې د خدای نور ، چشم بد دور
ته ملایکه یې ضرور ، چشم بد دور

عمر د ژمي ماذیګر ، په څه باور
بیا هم خندا؟ بیا هم غرور؟ چشم بد دور

د هغه سترګو په لیدو ذکر کوه
چشم بد دور ، چشم بد دور ، چشم بد دور

زما په ژوند مین ولس اوس هم لري
څومره مستي څومره سرور ، چشم بد دور

درځاره ستاسو دا وطن جنت وطن
لکه رڼا د کوه طور ، چشم بد دور

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

تا مات کړی اوس ببرته په تا باندې باور کوي
زړه دی نو، د هر چا په مسکا باندې باور کوي

مانه دې پوښتنه لږه وکړي چې ړوند ولې یم
څوك چې د ښارونو په هوا باندې باور کوي

ما ددې ولس د پیغمبر جامې اغوستې دي
خلك مې په هره ناروا باندې باور کوي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ژوند کوو د ژوند د ښه کېدو مبارزه کوو
غم نه کوو غم ته په ژوندوني جنازه کوو

آمن غواړو آمن غواړو، چانه امن وغواړو؟
سوال د جنتونو د دوزخ په دروازه کوو

دا ملا زړې کیسې کوي راته خو مونږه به
ځو راځو مونځونه اودسونه به تازه کوو

لوڅې پښې تشې ګېډې ډله یوو پیتاوي ته
نکل د پنځه زره کلونو په مزه کوو

ته ***درځاره*** کومو سترګو داسې ځنګولی یې؟
دا نشه خو مونږه د کوکنارو په غوزه کوو

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زړه! په محبت کې دې تاوان دی نـوره سـتا خوښـه
هر سړي چې کړی پښېمان دی نوره ستا خوښـه

سترګې مې ستونه درته نکوي چې پـاتې شـه
عقل مې په تا پسې روان دی نوره ستا خوښه

واخله کنه ستا بـه سرمایـه د مینـې ډېـره شي
ژوند مې لیلام کړی په غیران دی نـوره سـتا خوښـه

راشه چې پدې دنیا جنـت دربانـدې وګـورم
بیا د پسـرلي پسې خزان دی نوره ستا خوښـه

ما سره به جنګ په خوله او سترګو بانـدې نکـوې
سوله مې د ټول عمر ارمان دی نوره سـتا خوښـه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

او کال وروسته دادی بیا پسرلی راغی
د رنګونـــو پـــه رنـــا پـــسرلی راغـــی

ستا جنـت تـه سـل او زر کلونـه پـاتي
دلتــه اوس دادی مــلا پـــسرلی راغــی

اول ځاځکی ځاځکی اوښکې بیا په لپـو
څـه د ژمـي پـه هـوا پـــسرلی راغـــی

دې وطـــن تـــه د ســـوونو شـــهیدانو
د سرونـــو پـــه ســـودا پـــسرلی راغـــی

ملامتـــه درتـــه نـــه یمـــه ***درځـــاره***
خو څه در به شم چې دا پسرلی راغی

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ډېـر انتظـار وشــو د ګــل د ټوکېــدو لپــاره
دُعــا مــې وکــړه د بــاران د ورېــدو لپــاره

د ژېړ ګلاب پاڼې د لیک سره جـوړه راغـلې
صبر پکـار دی پـه مطلـب د رسېدو لپـاره
ما چې د چا سترګو ته ټولـه شـاعري کړېـده
وعده يې کړې چې راځي د اورېـدو لپـاره
په ډك بازار کې خدای په مخه باندې راوستلې
وخـت دې پیـدانکړ د مـخ د پټېـدو لپـاره
زما ارمان دی چې بې جنګـه زمانـه وګـورم
جنت تـه نـه ځمـه د شـاتو او شـیدو لپـاره

درځاره ستاسو ښار د کلي نه په څـه ښایسـته دی؟
یو ځـل خـو راشـه د ملګـرو د لیـدو لپـاره

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

پـــدې ســـترګو کـــې لـــذت د جنتونـــو
خدايـــه تـــه وســـاتې پـــت د جنتونـــو

د ژونـــد نـــورې هيلـــې نلـــري نـــو ځکـــه
روژه نـــــه نيـــــسي اُمـــــت د جنتونـــــو

پـــرې چـــې دا دنيـــا خـــو وګټـــو ســـړيه
مـــونږ تـــه چـــا کړيـــدی ســـت د جنتونـــو

د چـــا غيـــږه مـــې پـــه زړه بانـــدې وريـــږي
څوک دې خدای نه کړي عادت د جنتونو

د جومات د دروازې ځنځير دې پروت وي
چـــې مخلـــوق نلـــري نيـــت د جنتونـــو

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ژوند ته زړه خورمه چې وبه نشـــي يـاره
غـر هــم لــوړ دی او پــه سر نلــري لاره

حوصــــله تمامــــه شـــوې ده ملګريــــه
ځـه چــې ځــو د خودفروشــو لــه بـازاره

زړه د لارې په سر سيوري تـه ويـده دی
ســـترګی شـــويدی لـــه ډېـــره انتظـــاره

آزادي خو به ژونـدي ولـس تـه غـواړي
څه دا خلك، څه يې خوله، څه يې کوکاره؟

اوس کـــراري جنتونـــو کـــې اوســـېږه
چې زما سترګې دې خوبنې شوې ***درځـاره!***

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زه لکه په دښته کې ولاړه وچه ونه
هیلې دومره هیلې دي چې مکوه پوښتنه

ژوند ددې بازار په یوه لاره کې هم نشته
دومره خاموشي خو به مې ورک کړي له وطنه

څمه چې وعده د بیا لیدو یې پوره شوې
بیا به راته وایي چې دا ولې دروغجنه

خاورې د ولس په اننګو باندې پرتې دي
ګرځي ډله ډله رهبران سپینه لمنه

چا چې ښایستونه درته وښودل ***درځاره***
تا له هغو سترګو نه هم ونکړه مننه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

په ما یې هره شېبه مرګ ته انتظار وکه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

د خپل مین د پېژندو نه یې انکار وکه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

زما په مخ کې یې په بل د ګل ګوزار وکه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

په ډکو سترګو مې مزل په ټوله لار وکه
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

لکه چې ژوند مې نور د بل په اوږو بار وکه!!
آب حیات سترګو خبر یې چې څه کار وکه!؟

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

په تا مین په تـا د ښــې خــبرې حــد نکـوي
د تا ښایسته غوندې سړي سره څوک بـد نکـوي

خدای به زما د رقیبـانو زړه خوشـاله نکـړي
د ناروا خلکو خو ښه دی چــې مـدد نکـوي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

مشې خبر چې څومره شور زما په زړه کې دی
سیاهي سترګو کې ده، اور زما په زړه کې دی

د ښایسته سترګو سړی ما پرېښودی نشي
چې خدای ورکړی ورته کور زما په زړه کې دی

درد خپله وسه د مسکا د پټېدو کوي
لږ مې په مخ باندې او نور زما په زړه کې دی

ددې ولس د بیدارۍ ارمان مې نه پرېدي
ګورې چې لارې لارې خور زما په زړه کې دی

درځاره هر سړي ته وایمه چې ځار دې شم
مړه چې دا لا څومره زور زما په زړه کې دی

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زمـــا د بیـــا زړه درکولـــو اراده نـــه وه
خو چې د خدای په څه رضا وه د بنـده نـه وه

زمونږ نصیب داسې چې لمر به و، رڼا نه وه
باران بـه وورېـده ځمکـه بـه لمـده نـه وه

د ښایســتونو ملګرتیـا مــې نــوره پرېښــوده
په محبت کې مې څه خاصـه اینـده نـه وه

زه چې د چا د سترګو ذکر فکر دواړه کـوم
هغې ته یاده زمـا هـیڅ یـوه وعـده نـه وه

درځاره ستا ولس اوس هم د نیمې شپې غـل دی
نوره دنیـا بـه د غرمـې پـورې اوده نـه وه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ستا د لیدو ، د پېژندو ، د خپلېدو ارمان !
په للمه ځمکه د باران د ورېـدو ارمـان !

په نالیدلي مخ مین یمه ، توبـه خدایـه !
چې چا به کړی وي زمـا د ورکېـدو ارمـان !

او ستا ښایست او خـوږلني پـوره کـولی شي
پـدې دنیـا د جنتونـو د شـیدو ارمـان !

زمونږ په زړونو کې د آمـن د لیـدو ارمـان !
پدې ولس کې د رڼا د خورېـدو ارمـان !

درځاره هغه سړی کرکه پرېښودی نشــي
ملګریه مکوه د سیند د وچېـدو ارمـان !

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

یوه بوسه زما د وینې مخ نه هم واخله
زما ګلابه ماته مینه راکه غم واخله

دا ځنګېدلي قدمونه زما زړه پرېباسي
که ته خفه یې، قدمونه خو لږ سم واخله

له یاره لرې یې او نشه د بېلتون نلرې
دې تور اوربل ته دې ګلونه د شرم واخله

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

کتابونـــــه راسره دي انډيوالـــــه
اُمېدونـــــه راسره دي انډيوالـــــه

رڼايي به لکـه لمـر راپسـې راشي
بارانونـــــه راسره دي انډيوالـــــه

آزادي پـه شـعارونو بانـدې غـواړو
بيرغونـــــه راسره دي انډيوالـــــه

چې پيسې دي که د خلکـو ادرسـونه؟
کاغذونـــــه راسره دي انډيوالـــــه

ځه *درځاره* چې له ځانه چرته پټ شو
نقابونـــــه راسره دي انډيوالـــــه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

په انتظار، په حوصلې، په صبر څه وشو
ما په خوبونو باور کړی و بس ښه وشو

ژوند د وحشت نوم و، د وینې تویولو کار
محبتونه نه روا کار و او نه وشو

د ګناهکارو ښار کې خاورې او ګردونه دي
زمونږه برخه بارانونه هم په غره وشو

نو ستا په غېږه کې هم تود نشومه وه یاره !
ښه نو زما په جنتونو کې ساړه وشو

درځاره! اوس په هرې ښې بدې ژړا ورځي
زه نه پوهیږمه چې څه شی مې په زړه وشو

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

مـــــروره د بښـــــنې ضرورت دی
مونږ ته ستا د پیرزوینې ضرورت دی

مسافر پکې د ځان سیوري تـه ناسـت وي
دې صحرا ته خـو د ونـې ضرورت دی

ته د خولې په ورکړه دومره محتاط نه یـې
بـــس د تشـــې یـــادونې ضرورت دی

خدای ته څنګه په نیمګړي عمـل ورشـم؟
د بنـــده د سپاربښـــتنې ضرورت دی

چې خفه وم په غزل یـې راپخـلا کـړم
لـه *درځـــار* نـه د مننــې ضرورت دی

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ځه چې ځې ګلابه، نو د بیا لیدو په هیله
غاړه راکه شابه، نو د بیا لیدو په هیله

تانه مې د ځان په اړه کړې وه پوښتنه
پاتې بې ځوابه، نو د بیا لیدو په هیله

ستا له جنتي غېږې نه لرې پاتې شوی
مړ شوم له عذابه، نو د بیا لیدو په هیله

ځمه چې ماښام دی فاصله هم ډېره لرې
لاره هم خرابه، نو د بیا لیدو په هیله

ستا خبرې نوي دي خو زه په ژوند کې ډوب یم
بند مې کړې کتابه، نو د بیا لیدو په هیله

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

دا مینــه زمــا لپــاره کمــه راتــه ښــکاري
نن مې انډیوال داسې بېغمه راتــه ښــکاري

ستا د تلو نه پس مې دا ورغوي یـخ کـرخ شي
ستا دتلو نه پس لکه چې مرمه راته ښــکاري

چرته چې د ورانې سر دی مونږ پورې تړلی
داسې خبر نکوو چــې ســمه راتــه ښــکاري

دومره مې تلوار ستا ابـادۍ تــه دی وطنــه
تشه غوندې ساه ویستل هم دمه راتــه ښــکاري

ســتا د دعاګــانو تــلاوت کــوي ***درځــاره***
دا پیغمــبري خپــره عجمــه راتــه ښــکاري

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ژوند په جوړولو جوړولو باندې وران شـو
خدایه ستا راکړی امانت رانـه تـاوان شـو

داسې پسرلـې ته مې له زړه نه دعـا وکـړه
تاسره روان ومـه پـه لاره کـې بـاران شـو

ډېرې بې نیازۍ دې هم په زړه باندې مات نکـړ
ستا مین په تاپسـې بـې سـته راروان شـو

ما ویل چې دا ولس د سولې پـه مـذهب دی
تا ویل چې ټول عمر دې تېر پـدې ګومـان شـو

ته د نفرتونو ښار کې څه کـوې ***درځـاره؟***
دا لکه د خدای کور چې په دشته کې ودان شـو

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

د ښایستونو دې تمامه ورځ ستاینه کوم
خدایه! ددې ورکړې دې بې حده مننه کوم

د جنتونو ننداره بلکل د راز خبره
خو په پنځه وخته مانځه کې یې غوښتنه کوم

مانه مې زړه ستاسو د ښار په سرکونو پاتې
اوس یې په لاره کې له هر سړي پوښتنه کوم

چې آزادي نه غواړم ژوند غواړم د ځان لپاره
درځاره څه وشو چې داسې تېروتنه کوم؟

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زما برخــه خــو د ســپينو واورو غــر دی
خو چې ستا مينه مې و نه سبزي لمـر دی

ستا په ټولو کې په ما سترګې خوږې شـوې
بختـــورې! پيــــداکړی دې ګــوهر دی

د ښايســته و د مخونــو پــرده پــوښ دی
د ښــارونو پــه ګردونــو کــې هــنر دی

آزادي زمــا د خپــل وجــود حصــه ده
غلامـــي زمــا د ټــول وجــود ضرر دی

ته ***درځار*** يې او پوهېږې چې زه څوك يـم؟
څوك چې ستا د زړه په هر ټکي خـبر دی

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

په ډکو سترګو مې د دوه سترګو ارمان کېږي
په تمه ناست یمه چې کلـه بـه بـاران کېـږي

خدایه احسـان دې د بنـده د هېرولـو نـدی
د شرابونـــو روژه مـــاتي پـــه اذان کېـــږي

د خپل نظر د کرامت نه به ته نـه یـې خـبر!؟
ستا په نظر په تورو خاورو کـې ګـلان کېـږي

دا بې رُخي ددې نړۍ مې زړه تـه شـک غورځـوي
پـدې څلـورو کتـابونو مـې ګومـان کېـږي

په باریکۍ د ښایسـتونو بانـدې نـه پـوهېږي
په درځار هرځلې څه ټوکـه د نـادان کېـږي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

د نفــرت یــې انــدازه ورسره نشــته
هیڅ لحاظ ددې بنــده ورسره نشــته

د دې تور سړي دا تور ټوپک مې بد شي
د خـــبرې حوصـــله ورسره نشـــته

ستا عمل د جنتونــو د مخلـوق دی
خــو چــې ولــې اراده ورسره نشــته

پښـــتنو تـــه د رهـــبر وژل روا دي
پیغمـــبر دی معجـــزه ورسره نشـــته

زما خاورې زما مینې تا بــه ژغـوري
یو سړی دی چې پیسه ورسره نشــته

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

څوک دې نه وايي چې څنګه بې باکي ده
په وجود کې مې خماره خپلواکی ده

خامه لاره ده ماښام دی تاريکي ده
نو اړتيا د يو واړه اورورکي ده

ډکې سترګې ځنګېدلي قدمونه
تالا کړې دې نشه انګور تاکي ده

اوښکې تويې کړمه اوښکې پاتې نشي
مرغلره مې په نيت باندې شکي ده

د عجمو حيراني ګوره ***درځاره***
چې غزله دې عربه ده مکي ده

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زمونږ زړونــه هــم د غوښــې دي ګلابــه
دا ستا دوه سترګې مې خوښــې دي ګلابــه

پــــسرلی مــې د خــزان لــه زوره نــدی
پــه خېــره دې د غــم نښــې دي ګلابــه

زه خو ستا د ښــو شــمار کــوم درګــورم
او ستا سترګې په چا خښــې دي ګلابــه

زمــونږ فکــر د ولــس لپــاره خــور دی
خو حالات داســې بــدمخې دي ګلابــه

که په زړه شي نو ***درځار*** د غــزل نــدی
خــو دا ګــوتې خواریکښــې دي ګلابــه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ګرځوي له ځانه سره ځان په کتابچــه کــې
ګل مې رسم کړی د جانان په کتابچه کــې

تاتــه مــې ليکلــی غــزل مخــې تــه راغلــی
دوه کاله يې تېر کړل په ارمان په کتابچه کــې

رنګ مې په قلم کې نه و تش مې خوځولــو
خط ته مې ښوونکی و حيران په کتابچــه کــې

نه ځمه ددې کوڅې په لاره بانــدې چرتــه
نوم مې ليکل شوی د دوکان په کتابچه کې

(خ) خپلواکي، دا د هر وګړي ضرورت دی
وليکئ پدې باندې عنوان په کتابچــه کــې

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

پرېده چې لمر راپسې ټوله ورځې ګوري لاندې
په خوب عادت يمه د شنو ونو د سيوري لاندې

د تورو غرونو ژوند د خدای له نعمتونو ډک دی
په سر يې واورې وي ګلان وربانديې اُوري لاندې

دا څه پاچا دی چې ځواب د چا ويلی نشي
دا څه لښکر دی چې خملي د کمزوري لاندې

ستا څه ګومان دی چې *درځار* له تانه ځار ندی څه؟
مينه مې ژوند کوي د نوم د توري توري لاندې

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

چې لړ پاتې شې څه لار کولی نشې؟
زلمیتوبه انتظار کولی نشې؟

چې مونږ نه غواړي زمونږه پکار ندی
عریضه خو په سرکار کولی نشې

یه ناځوانه، د سلام ضرورت څه و؟
چې پوښتنه د بیمار کولی نشې

ډکې سترګې درته ناست یمه ګلابه
څه چاره مې د خمار کولی نشې؟

ته مجبوره یې چې خوله پخپله ورکړې
منتونه په ***درځار*** کولی نشې

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

کنګل ژمی او یخني لکه زندان دی
توبه! دا مسافري لکه زندان دی

که ښار ښکلی دی نو خلك يې پردي دي
هر سړی پکې بندي لکه زندان دی

ماته خپله ملنګي ستا پاچاهي ده
تاته خپله پاچاهي لکه زندان دی

ما تر ډېره پکې وساته ملګریه
دا ستا سترګې ګلابي لکه زندان دی

د جنت نه به دې منع کړي ***درځاره***
میخانه ددې ساقي لکه زندان دی

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

مازيگر شو.....

مـــازيگر شـــو د اذان ازانگـــې راغلـــې
پنځه شپږ کسه دي جمه يـې زړه غـواړي
د پټـــي او د راغـــه لـــه کـــارو ســـتړي
مونځ به هم وکړي خو دمه يې زړه غواړي

***

د کيسـو لپـاره بـل داسـې ځـای نشـته
چې زاړه د يو بل خـواوو تـه راټـول وي
چې په اوړي کې د يخې دېـرې سـيوري
او پـه ژمـي کـې پيتـاوو تـه راټـول وي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ددوی لپـــاره د دوزخ پـــه کنـــاره ســـړیه
دا خلك نه ارزي په زړه خوړلـو وه سـړیه

په قام او خلکو باندې زړه زمونږه درد کـوي خـو
په ګېډه مه منـډه د سرو زرو چـاړه سـړیه

په لوڅو پښو باندې د ځمکې تنابونـه وهـو
خو چې د چا سره په لاس کې ده قیضه سـړیه

اوس مې په سترګو او په مخ باندې وهه سـړیه
ما درته خپله ویل چې مـاسره راځـه سـړیه

اوړی، روژه او دا پردۍ مزدوري سخته نـده؟
په ماسپښین کې یوه سترګه خـوب کـوه سـړیه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ابادي.....

پدې شپږ میاشتو کې یو باران ونشو
خو د غـره اوبـه پرېمانـې راروانـې
د سوونو کـالو واورې ویـلي شـوې
پـه لښـتیو کـې حیرانـې راروانـې

***

خدایه رحم دې له هغه څه نه ډېر دی
چې بنده دې اورېـدلي لـه مـلا نـه
د فصـــلونو او د ونـــو ابـــادي ده
وېـــره نلـــرو د اوړي لـــه بـــلا نـــه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

دا مــاذيګر دا ډېــره لاره دا يــواځې ســفر
له مانه کلــه کېــږي يــاره دا يــواځې ســفر

د ژونــد کولــو حوصــله راسره پــاتې نــده
بيا هم کوم د چــا لپــاره دا يــواځې ســفر

په ځنګېدلو قدمونو چرته نه ځــي خلــک
راباندې اوږد شو خــماره دا يــواځې ســفر

ښه، زه د زړه د بې کسۍ پېغور ته څه ووايم؟
سره له دومــره بيروبــاره دا يــواځې ســفر؟

هغه دوه سترګې جنتونه دومره لرې نــدي
خو که ته ومنې ***درځــاره*** دا يــواځې ســفر

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

په څه ګناه باندې لیدلی زمانې یمه
د انتظار په اور نیولی زمانې یمه

په ګُمنامۍ مین له ځانه هم پټېږمه
او ګوره بیا هم پېژندلی زمانې یمه

چې زندګي پکې د ټکنده غرمې نوم دی
پداسې دشته کې کرلی زمانې یمه

آمن ددې وطن د خلکو د مذهب نوم دی
خو تشدد ته لمسولی زمانې یمه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

یــره تــول بــه یــو پنځــه ګامــه ســفر و
زنـــدګي څـــه وه؟ د ژمـــي مـــازیګر و!!

ګـــل یـــې واخســـته مننـــه یـــې ونکـــړه
دا سـړی لکـه چـې اوس هـم مـرور و؟؟

د چا دوه سترګې مې دوه ساګانې ژوند و
او پخپلـــه هـــم پـــدې بانـــدې خـــبر و

ښـار احسـاس د یـو سـړي راتـه راکـړی
چـــې لـــه ډېـــرو روایـــاتو نـــه منکـــر و

د چا زړه ساتل مـې زده نـه وو ***درځـاره***
د ملګـــرو پرېښـــودل مـــې یـــو هـــنر و

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

نه داسې خو نده چې يو ماتــه نـه راګــوري
ژونــد لكــه روانــې اوبــه شــاته نــه راګــوري

مړاوی یمه پاڼې پــاڼې تــوی نشــمه خدايــه!
نــن راتـــه هغـــه آب حیاتـــه نـــه راګـــوري

ښه وايي ، له زړه نه زړه تــه لاره خامخــا وي
اوس مې چې هېر كړی دی نو شاته نه راګوري

لاس راكړي چې بيا بــه سره وګــورو ملګريــه
ســترګو كــې ســاتلې تمنــا تــه نــه راګــوري

زه له يوې هیلې نه تېر شــوی یــم ***درځــاره***
لوی خدای به مې دې وړې ګناه ته نه راګوري

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

منزل خبر دی چې مزل راپسې نه کوي نور
په لاره لاره په ازغو شیندلو څه کوي نور

د غم موسم دې پسرلی شو ابادي یې راوړه
سترګې مې وچې پاتې نشولې اوبه کوي نور

خپله څېره دې په هینداره کې و نه پېژندله
زړه ته دې ووایه چې مونږه سره ښه کوي نور

چې مونږه جنګ غوښته نو خلکو شاباسی راکاوه
چې مونږه سوله غواړو تشه تماشه کوي نور

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

درد شېبه، شېبه، شېبه پـه ډېرېـدو دی
ضرورت د هغــه ســترګو د لیــدو دی

پدې زړه کې هر سړي ته مینه شـته ده
ښار خو ځای د ټول ولـس د اوسـېدو دی

مونږ پرهېز د خدای لـه ډېـرو نعمتونـو
ژونـد روان د جنتونــو پــه وعــدو دی

ته قسم وکړه چې نـن بـه پـاتې کېـږې
او موسـم هــم د بـاران د ورېـدو دی

زه د خــاورې آزادي غــواړم ***درځــاره***
خو په ما تور د مذهب د پرېښـودو دی

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

د کمیس او د وجود مناسبت دی
مانه نه کېږي، د صبر ضرورت دی

دا ولس د ښایستونو سلطنت دی
او مخلوق ورته راغلی د جنت دی
نه ملنګه! ستا دعا خو به لګېږي
خدای درکړې مرتبه او ولایت دی
زوړ ایمان مې امانت درته راوړی
زمونږ دغسې بې ګټې تجارت دی
ستا د لپې غوندې غټې غټې سترګې
دا د غټو غټو خلکو علامت دی
د نینو غوندې مې خوله پسې ترلې
نېچه کړی مې په پاڼه کې شهرت دی

چې ملګرو ته کمزوری شوې *درځاره*
تا نیولی د پاچا ملازمت دی

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زړه مې هم مات شو د باور د ماتېدو نه پس
څه خو به کېږي ددې دومره څه کېدو نه پس

د هغه سترګو په لیدو مې هیلې ډېرې شوې
پسرلی راغـی د بـاران د ورېـدو نـه پـس
ددې ولس د بیدارۍ ارمان مـې خـاورې شـو
خلك راندہ شـو د رڼـا د لګېـدو نـه پـس
د ماښام وېره مې د خدای له وېرې ډېره ده
زه کور ته ځمه د اذان د اورېـدو نـه پـس
ډېرې خبرې مې راوړي وي خو پـاتې شي
دا زه ګونګی ولې شم ستا د غږېدو نه پس؟

درځاره خپله خاوره هم راباندې حق لـري
جنت به غواړو د وطن د جوړېدو نـه پـس

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

چې ته راځې نو تر هغې دې باران هم وشي
ستا هرکلي ته به په لاره ګلان هم وشي

کلونه کېږي د یو چا د لیدو تږی یم
او نن به دا د روژه ماتي اذان هم وشي

په نوم دې یاد یمه خبره مې درنه هېره ده
کله ناکله خو مې داسې ګومان هم وشي

په دوه سجدو باندې جنت له خدایه غواړمه
او بیا مې شک د بل سړي په ایمان هم وشي

چې پسرلی هم وي او دا د ښایستونو ښار
څه نو په مونږه خو دې دا امتحان وشی

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

د ښو څوکې دې ځان پلو ته قات دي
خلك خپلو کې په شر دي څه حالات دي

زمونږ زړونه چې په هسکو غاړو نه ځي
د ښایسته و په لاسونو په ملا مات دي

د ښار لارو او کوڅو ته خو راوځه
د ولس درسره ډېر ملاحظات دي

د رنګونو مجموعه راته ښکاره شوه
په څېره کې دې شیندلي کاینات دي

نن د بلې غزا دور دی ***درځاره***
بیا وژل د ژوندي شوي سومنات دي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

تـا وژړل او زه وربانـدې ویلـې شـومه تـوی شـوم
چې ژیړ ګلاب دې راکړ نو په ټوله کیسه پوی شـوم

مکتـب نـه و کتـاب نـه و اوبـه مـې خرخـولې
ملګریه زه هم تـا غونـدې پـه لارو کـې رالـوی شـوم

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زړه ته راغلي ته مې وويل چې ځه بېرته
يو نازولي ته مې وويل چې ځه بېرته

مينه خو څه چې د پښتو فکر مې ونکړ
او رابللي ته مې وويل چې ځه بېرته

زه چې خفه شمه، خفه يمه بيا ټول عمر
نو هغه ښکلي ته مې وويل چې ځه بېرته

مرګ ته مې وويل چې ژوند مې شروع کړی دی
بلا وهلي ته مې وويل چې ځه بېرته

درځاره دا سفر يواځې هم کولی شم
پښه نيولي ته مې وويل چې ځه بېرته

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

که نوروز دی که اختر دی کـه بـرات دی
زما درد پکې له هـر سـړي نـه زیـات دی

مــه مسـج کــوه مــه خــط راتــه رالېــږه
ستا د نوم لـه اخسـتلو مــې زړه مـات دی

یــره هــره شــېبه وېــره د یــو بــم وي
دا زمونږ کور دی ، دا مخامخ جومات دی

غــږ مــې نــه اوري راڼــه راڼــه راګــوري
هغــه ښــکلی پــه مثــال د ســومنات دی

ســتا د طــور رڼــا زمــونږ لپــاره نــده
ته موسا یې منسوخ شوی دې تــورات دی

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

په خندا يې راته وويل چې ستا د لاسه مړه
اوس مې خوب خدای تبنتولی د سودا د لاسه مړه

سترې مشي راته وکړه خو د لرې نه جانانه
ناروا به رانه وشي د روا د لاسه مړه

مسلې مسلې نشته پېغورونه دي سړيه
جوماتونه رانه پاتي د ملا د لاسه مړه

زړه ساتل د سر ساتل ندي چې جنګ ته به لاړ نشې
دا خو هره ورځ ماتېږي د يو چا د لاسه مړه

پسرلی په تېرېدو دی جنتي شپې قضا شوې
هغه مخ ته کتی نشم د حيا د لاسه مړه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

خپله هم راځي خو د یــو ســت کــول ضرور دي
داسې لکه لمونځ ته چې د نیت کــول ضرور دي

کلــه کلــه غــم تــه مخــه ښــه ویــل پکــار وي
شــوخو ماشــومانو تــه منــت کــول ضرور دي

زه خو بیا مــین شــومه پــه دوو نــورو ســترګو
ماته داسې دی چې محبت کــول ضرور دي

څه مــونږه؟ او څــه زمــونږ نیمګــړي عملونــه؟
نه ویل کېږي، تمه د جنت کــول ضرور دي

کړې وعده هم پوره کول غواړي خو بیا هــم
ښکلو ته د نــه راتلــو عــادت کــول ضرور دي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زړه مې منګولو کې نيولی دی او ژاړم ورته
د محبت لپاره دوه ورځې ژوند غواړم ورته

د هغه سترګو د ليدلو دُعا نـه اوري څـوک
چې دلته څومره زيارتونه وو نـو لاړم ورتـه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

پُل صراط وي که د سور دوزخ په غاړه وي
ستا د ليدو شېبه دې سل کاله ولاړه وي

زړه وي، په زړه کې يې زمونږ لپاره ځای نه وي
سيند دې بهېږي شاوخوا ځمکه دې شاړه وي

وايم ګيله وکړم خفه شمه خو نه کېږي
چې ستا په سترګو کې غوسه او مينه دواړه وي

چې آزادي نه وي د خاورې آبادي نه وي
غر به سپېره وي او هواره به ويجاړه وي

يره که ما به د څېرې نه پېژندلی يې
درځاره ستا ګناه دې هم زما په غاړه وي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زما مرګ او زمـا ژونـد سـتا پـه اختیـار دي
زه چـې څـه لرمـه ټـول د تانـه ځـار دي

دا مونځونــه او نفلونــه یــې قبــول کــړه
خدایـه! ټـول سـتا د لیـدو پـه انتظـار دي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

اوس پښېمانه يې پـه خپلـې فيصلـې بانـدې
د ژوند سفر خو به کوي پـه حوصلـې بانـدې

کال پس راغلی يې... ځه ښه دی چې راغلـی يـې
نورې خبرې مې اوس نه راځي په خولې بانـدې

خلکو ته ووايه چـې مينـه هـم لـږ وويشــي
ستونی دې وچ شو د زکات په مسـلې بانـدې

د هغـه سـترګو د ليـدو نـه بغيـر نـه کيـږي
خدايه خبر خو يې د زړه په ماملې بانـدې!؟

نو سترې مشـي دې هم ډکـه لـه خفګانـه وه
او مخه ښه دې هـم ولاړه پـه ګيلـې بانـدې

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

د بې سـببه خاموشـۍ عذابـه بـس دی نـو
زه دومره نه یمه د درد له تابه بـس دی نـو

ستا محرم محـرم ناسـته مـې رایـاده شـوه
دا ته په څه خفه یې وه ګلابه بـس دی نـو

په اور کې ناست د بل لپاره پسـرلی غواړي
د پښتنو خو شوه خانه خرابـه بـس دی نـو

د بیـا راتلـو لپـاره ټـولې دروازې بنـدې
د هغه سـترګو د لیـدو ثوابـه بـس دی نـو

زه پـه هغـې پُـل صراط پـورې وتـې نشـم
ځار شم د خدای له دې ښایسته کتابه بس دی نـو

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

په اراده کېږي نو ژوند خــو خپلــه نــه کېــږي
ته چې کارې ناست يې ستا به مرګ ته زړه کېږي

هغــه جنــت دی، بــس دا دوه قدمــه لاره ده
که لږه نــوره حوصــله وکـړې نــو څــه کېــږي

جــلال ابــاد د ژمــي هــم نــدی، کنــه يــاره!؟
راځه چې کور ته ځو دباندې مې ساړه کېــږي

سترګې مې نشته دی نو ښار هم راته نه ښکاري
که نــه احســاس د ښايســتونو راتــه ښــه کېــږي

درځـــاړه تـــه د آزادۍ خـــبرې ډېـــرې کـــې
مبــارزه خـــو پـــه خـــبرو بانـــدې نـــه کېـــږي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ستا دتلو د ورځې نــه بــې رنگــه دی بربــاد دی
اوس جلال اباد هسې په نــوم بانــدې ابــاد دی

خدایه ستا جنت ته د تلو لاره څومره لرې شوه
هــر ســړی لیــدلو تــه لېوالــه د جایــداد دی

مورې دعاگانې ورته وکــړه چــې سرلــوړی وي
ستا بچی خو ستا په دُعاگــانو بانــدې ښــاد دی

گوره پاچا غږ کــوو چــې مــونږه آزادي غــواړو
تاتــه خــو زمــونږه تــاریخ پاڼــه پاڼــه یــاد دی

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ته چې څه وغواړې کولی شې خو نه یې کــوې
ستا د راتلو ضرورت دومره دی چې څه یــې کــوې

زه چاته نه وایم چې ښکلې یم او ښکلــې نــه یــم
مګر که دا پوښتنه نن راځې او تــه یــې کــوې !

ستا د لاسو په سترګې مشــې مــې ســاړه ونیـــسې
او که په سترګو کې یې هم کوې نو ښــه یــې کــوې

مــونږه لــه ډېــرو رحمتونــو نــه بېــزاره خلــک
خدایه باران کې زمونږ ګټه نشته مــه یــې کــوې

د عمــر لاره دې پــه صــبر بانــدې لنــډه کړلــه
ظلم همدومره وې درځاره چې پــه زړه یــې کــوې

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

پـــه ورغـــوي د نكريـــزو گـــل كـــاري ده
هـــاى! د زړه كيســـه مـــې نـــوره سركـــاري ده

خلـــك ډېـــر و مـــونږه تاتـــه مينـــه دركـــړه
د ښايســـــت سره زمـــــونږه همكـــــاري ده

كور كې ښه يمـه د مـرگ وېـره بـه نـه وي
ښار كې هسـې هـم څـه نشـته بېكـاري ده

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زه بېرته لاړم بلـه شـپه مـې ولا ونکـړه
ته به خفه يـې چـې پوښـتنه مـې سـتا ونکـړه

په هغه دوه سـترګو مـې بيـا مينـه راغلـې ده
يره چې دا خـو مـې څـه نـوې ګنـاه ونکـړه؟

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

زه چرته نه ځمه په خلکــو پســې، رادې شي
که زندګي رانه خفـه وي نـو پخـلا دې شي

ته به زمونږه وچــو شــونډو تــه هــم نګــورې
که جنتونـه د ســاتلو شــی وي ســتا دې شي

هغه ســړي تــه مــې د زړه خــبره هــم وکــړه
خدايه که نکېږي هم، څه کېږي رضـا دې شي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

درده پرېمانه شې په خپلې وعدې نه راځـې
زه دومره بد شومه چې ته هم نـزدې نـه راځـې

د ښایسته سترګو سرې راته مسکی ناست دی
ته چرته مړه یې، د ګناه ارادې نـه راځـې ؟

ډېره موده وروسته دې بیا په خوا کې ګورمه
درځاره پرېده مړه ته بې فایـدې نـه راځـې

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

ته به خبر هم شې خو دا ورځې به تېرې وي
د ماتو ماتو زړونـو دومـره صـبر چېـرې وي

د ګلاب مينه د کوکنارو په ګـل نـه مـاتېږي
زما به نه خوښېږي، سترګې خو به ډېرې وي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

(شپه کېږي سبا کېږي) بې له څنډه زمانه
تېرېږي د اوبو غونډې په منډه زمانه

پښتون ګوره د څو زره کلونو زوړ بنده دی
ترې کشره ده دا ښکته پورته غونډه زمانه

لدې نه پکې وروسته نوره منډه کول غواړي
تر دې دمه مو وخوړه په ټنډه زمانه

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

لاس راته راکه چې ګيله مې درنه ختمه شي
نور مې پخلا که چې ګيله مې درنـه ختمـه شي

خدايه! يوه دعا مې هم لکه چې نـه اورې؟
هغه زما که چې ګيله مـې درنـه ختمـه شي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

درد تــه مــې جــامې بــدلې کړیــدي
مــونږه خــو نــامې بــدلې کړیــدي

مــه راځــه د کــلي ارمــان مکــوه
ظلــم علامــې بــدلې کړیــدي

(c) Aghalibrary.com: The Digital Library

د ژیړ گلاب پاڼې د لیک سره جوړه راغلي
صبر پکار دی په مطلب د رسېدو لپاره

زما ارمان دی چې بې جنگه زما نه وگورم
جنت ته نه ځمه د شاتو او شیدو لپاره

Design by: Andish Graphics

Get More e-books from www.Aghalibrary.com.com
Aghalibrary.com: The Digital Library